

3 Днем Незалежності!

Усе моє, все зветься – Україна

Україна, як і будь-яка суверенна держава, кожного року відзначає день свого народження. Датою створення незалежної України є 24 серпня 1991 року. Цей знаменний день утвердження демократії нашого народу став поворотною подією історії, могутнім стимулом для плідної, натхненної праці заради кращого майбутнього, миру та добробуту. Запорука державотворчого успіху – у злагоді, відповідальності, в об'єднанні зусиль кожного українця, а з тим – мільйонів громадян вільної і незалежної країни.

Кожна людина завжди з великою любов'ю і душевним трепетом згадає місце, де народилася, де минуло її дитинство. Те родинне вогнище – то маленька батьківщина кожного. А якщо скласти маленькі батьківщини – вийде наша велика держава Україна – наша земля, рідний край, наша країна з багатовіковою історією, мальовничою природою, чарівною піснею, і мудрими, талановитими людьми.

Україна це – історія народу, який протягом багатьох віків боровся і бореться за свою свободу і незалежність. Україна – це славні лицарі Петро Сагайдачний, Іван Сірко, Богдан Хмельницький, Максим Залізник, Іван Мазепа, Устим Кармалюк. Це й такі відомі всьому світові діячі української культури як Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, Олександр Довженко, Марія Заньковецька, Микола Лисенко. Це – Небесна сотня, це – сини України, які захищають кордони Батьківщини тепер. Це вони – справжні патріоти своєї землі, своїм життям, своїм безкорисливим служінням Україні показували і показують на прикладі як треба любити Батьківщину.

Ми тепер створюємо новітню українську державу, втілюємо в реальність одвічну мрію нашого народу – бути незалежними і вільними у своїх поглядах та переконаннях. Це велика честь і відповідальність перед власним сумлінням і майбутніми поколіннями.

Тож нехай мир і злагода панують у нашому спільному незалежному домі. Нехай кожен день додає нам енергії, сили і впевненості у звершенні заповітних мрій.

Зі святом державного Прапора!

По горі – молитва, по долині – хліб...

24 серпня 1991 року відбулося проголошення Акта про незалежність України, і над будинком Верховної Ради піднявся синьо-жовтий прапор. У серпні 2004 року Президент підписав Указ про встановлення Дня державного прапора України, який святкується щорічно 23 серпня. Державний Прапор України – прапор із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольору.

Українська національна традиція символічного відображення світу формувалася упродовж кількох тисячоліть. Використання жовтого та блакитного кольорів (з різними відтінками) на прапорах України-Русі простежується від прийняття християнства. У середині XVII ст. набувають поширення блакитні (сині) полотнища із золотими або жовтими зображеннями хрестів та інших знаків, а з часів козаччини жовто-блакитне поєднання кольорів почало домінувати на українських хоругвах, прапорах і клейнодах. Після

того, як перервалася традиція козацької символіки, тривалий час в Україні, яка перебувала у складі Російської імперії, питання про національні символи не піднімалося.

Першу спробу створити жовто-блакитний прапор з двох горизонтальних смуг приблизно такої форми, як тепер, здійснила Головна Руська Рада (орган, який представляв національний рух українського населення Галичини), яка почала боротьбу за відродження української нації. У червні 1848 року на міській ратуші Львова вперше був піднятий жовто-блакитний прапор.

Символами України в новітньому їх трактуванні є безхмарне небо, як символ миру – синій колір, і стиглі пшеничні ниви, як символ достатку – жовтий колір.

*Буває, часом спігну від краси.
Спинюся, не тямлю, що воно за диво, –
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрадливо,
усе як є – дорога, явори,
усе моє, все зветься – Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.*

Ліна КОСТЕНКО

 І ЗА МЕДИЧНІ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ № 7-8 (182-183),
липень-серпень 2017 р.
ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ
Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Вітаємо! Медичний "Оскар" – у Мирослави Савчак

«Орден Святого Пантелеймона» – найголовніша громадська відзнака для медиків, яка створена за підтримки глав усіх християнських церков в Україні, Міністерства охорони здоров'я та Національної Академії медичних наук. Ця нагорода щорічно присуджується у п'яти номінаціях: «Кращий лікар», «Кращий медик», «Новатор охорони здоров'я», «Міжнародне співробітництво у галузі охорони здоров'я», «Служіння суспільству».

– Ідея проекту в тому, щоб відкривати справжніх зірок в медицині, людей, закоханих у свою професію і здатних на незвичайні вчинки, підняти престиж не тільки лікарської праці, а й таких понять, як милосердя і співчуття. Ми хочемо цим проектом сприяти формуванню нової еліти за принципом: «Еліта – той, хто служить людям», – говорить голова Поважної ради Відзнаки Василь Князевич.

Двоє львівських медиків серед двадцяти медиків України були номіновані на нагородження «Орденем Святого Пантелеймона» - Честь медичної професії.

Це - головний лікар Львівського державного онкологічного лікувально-діагностичного центру Ігор Ковальчук, депутат Львівської обласної ради, Заслужений лікар України та Мирослава Савчак, фельдшер пункту екстреної медичної допомоги «Чижиків».

Цією відзнакою було нагороджено більше двадцяти видатних вчених, лікарів, громадських та благодійних діячів, представників духовенства, серед яких такі визначні особистості, як М.М.Амосов (посмертно), О.О.Шалімов (посмертно), О.М.Лук'янова, Ю.І.Кундієв, Л.А.Піріг, В.Ю.Мартинюк, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир, Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Любомир (Гузар).

Приємно, що до поважної когорти долучилася і наша колега. Мирослава Савчак, фельдшер пункту екстреної медичної допомоги «Чижиків» Львівського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. 26 років Мирослава Ярославівна – у професії. Працювала медичною сестрою, сільським фельдшером. Про неї колеги відгукуються як про людину з високим рівнем гуманізму та милосердя, готовністю допомагати кожному, хто цього потребує. Яскравим доказом є Майдан, де вона відстояла з перших і до останніх днів, а потім – АТО, в якому брала участь добровольцем, рятуючи поранених бійців. У 2015 році взяла відпустку і поїхала туди, де найважче, залишивши вдома четверо дітей.

Нагородження номінантів відбулося 9 серпня – в день цілителя Пантелеймона. Цього дня за участі претендентів на відзнаку відбулося Богослужіння в Софії Київській і світська церемонія у Національній філармонії України, у якій взяв участь Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, котрий і вручив Орден святого Пантелеймона п'ятьом найкращим медикам України. Ця відзнака має професійно-фахову спрямованість і присуджується за гуманістичну й благодійну діяльність у галузі охорони здоров'я, яка позитивно впливає на свідомість й духовний розвиток українського народу та держави в цілому, спрямована на збереження та зміцнення здоров'я жителів України, виховує толерантне ставлення один до одного та надихає на нові можливості.

– Робота медика – вона не залежить від нагороди. Ти повинен її виконувати. Я не думаю, що ця нагорода дуже щось змінить в особистому відношенні до медицини, – зізналася Мирослава Савчак.

Вітаємо! За вагомий внесок

За вагомий особистий внесок у забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я та високий професіоналізм Президент України Петро ПОРОШЕНКО присвоїв почесне звання «ЗАСЛУЖЕНИЙ ЛІКАР УКРАЇНИ»:

ДЕЦИК Ользі Ярославівні – завідувачеві відділення патології недоношених новонароджених дітей Львівської обласної клінічної лікарні

ГОНСЬОРУ Роману Броніславовичу – головному лікареві – лікарю загальної практики – сімейному лікареві амбулаторії загальної практики – сімейної медицини с.Зимна Вода Пустомитівського району, Львівська область

ІВАНЧУКУ Володимир Степановичу – завідувачеві сектору – лікарю охорони здоров'я управління Державної пенітенціарної служби України у Львівській області

КАЛИСЮ Андрію Степановичу – керівникові групи відділення клініки державної установи «Інститут патології крові та трансфузійної медицини Національної академії медичних наук України», м.Львів

КОВАЛЬ Світлані Борисівні – головному лікареві – лікарю загальної практики – сімейному лікареві амбулаторії загальної практики – сімейної медицини с.Верхня Білка Пустомитівського району, Львівська область

ЛАБАЮ Івану Михайловичу – головному лікареві Пустомитівської центральної районної лікарні, Львівська область

ІВАНЧУКУ Леоніду Володимировичу – заступникові головного лікаря Дрогобицького районного територіального медичного об'єднання, Львівська область

ЧЕРЕПАНІНУ Олександр Васильовичу – лікареві відділення комунальної 5-ї міської клінічної лікарні м.Львова